

FISA INSTORICA A LOCALITATII

METODOLOGIE PRIVIND CADRUL CONTINUT AL STUDIILOR ISTORICE DE FUNDAMENTARE A DOCUMENTATIILOR DE URBANISM

ELABORATOR – Arhitect Camui Iulian

FISA ISTORICA

I. TERITORIUL ADMINISTRATIV

1. Forma actuala din data actului normativ;

Prin Legea organizarii teritoriale nr. 2/1968 se revine la organizarea teritoriale pe judete , iar comuna Schitu face parte din judetul Olt .

2. Situatii anterioare formei actuale;

Comuna Schitu, inregistrata in anul 1925 in judetul Olt, plasile Potcoava(1925-1950),regiunea Arges, regiunea Pitesti(1950-1968),raionul Slatina(1950-1968).A fost formata din satele Schitu Greci, Lisa, Mosneni(1925-1950),Catanele, Greci, Lisa, Mosteni, Schitu(1950-prezent).

3. Unitati administrative din care a facut parte teritoriul administrativ actual;

Comuna Schitu, inregistrata in anul 1925 in judetul Olt, plasile Potcoava(1925-1950),regiunea Arges, regiunea Pitesti(1950-1968),raionul Slatina(1950-1968).A fost formata din satele Schitu Greci, Lisa, Mosneni(1925-1950),Catanele, Greci, Lisa, Mosteni, Schitu(1950-prezent).

4. Denumiri succesive ale unitatii administrative (limba romana , alte limbi);

Comuna Schitu a purtat mai multe denumiri:Schitu Greci(pana in anul 1934), Ion Kalinderu(1934-1944),Tudor Vladimirescu(194-1949),Schitu(1949-prezent).

Satul Mosteni a purtat denumire si de Mosneni.

Satul Baldesti a purtat denumirea si de satul Baldesti.

Satul Maricina s-a numit si Maracine.

Mosteanca s-a numit si Mosneni, care apare in anul 1872 ca o locuinta izolata.

5. Localitati contopite;

Comuna Mierlesti, comuna infiintata prin legea administrativa din 31 martie 1864, a fost desfiintat in anul 1960. Inregistrata in judetul Olt, a fost formata din satele Magura, Catanele, Mosteni, Schitul-Greci, Lisa, Magura-Mosteni, Schitu-Greci, Magura-Catanele, Mierlesti.

6. Localitati disparute;

Comuna Mierlesti, comuna infiintata prin legea administrativa din 31 martie 1864, a fost desfiintat in anul 1960. Inregistrata in judetul Olt, a fost formata din satele Magura, Catanele, Mosteni, Schitul-Greci, Lisa, Magura-Mosteni, Schitu-Greci, Magura-Catanele, Mierlesti.

7. Alte denumiri istorice in teritoriul administrativ;

Comuna Schitu a purtat mai multe denumiri: Schitu Greci (pana in anul 1934), Ion Kalinderu (1934-1944), Tudor Vladimirescu (194-1949), Schitu (1949-prezent).

Satul Mosteni a purtat denumire si de Mosneni.

Satul Baldesti a purtat denumirea si de satul Baldesti.

Satul Maricina s-a numit si Maracine.

Mosteanca s-a numit si Mosneni, care apare in anul 1872 ca o locuinta izolata.

8. Fapte istorice notorii in teritoriul administrativ;

In martie 1907, seful garii Mircesti telegrafia prefectului de Olt ca rascoala s-a extins si in satul Greci. Locuitorii de aici, raporta el, au taiat firele telefonice dintre Balteni si Slatina si au devastat si incendiat proprietatea lui Ion Kalinderu.

9. Drumuri istorice , vaduri , poduri;

Nu exista documente sau inscrieri care sa ateste existenta unor drumuri importante dealungul istoriei care sa fi existat pe teritoriul comunei Schitu.

10. Data construirii cailor ferate , statiilor c.f.;

Pe teritoriul comunei Schitu, nu exista retea de cale ferata.

II. LOCALITATILE

1. Statutul administrativ actual din data actului normativ

Comuna Schitu, inregistrata in anul 1925 in judetul Olt, plasile Potcoava (1925-1950), regiunea Arges, regiunea Pitesti (1950-1968), raionul Slatina (1950-1968). A fost formata din satele Schitu Greci, Lisa, Mosneni (1925-1950), Catanele, Greci, Lisa, Mosteni, Schitu (1950-prezent).

2. Atestarea documentara a localitatilor

Exista numeroase atestari documentare despre satele componente ale comunei Schitu, astfel :

Satul Greci este mentionat intr-un document emis la 1 septembrie 1475-31 august 1476, prin care Basarab cel Batran intareste mai multe sate manastirii Cultumuz, printre care figureaza si Calugaresti, alaturi de Cireasovul de pe Olt si Maracine(Maracina). Mai este mentionat si in alte documente emise in secolele XVI_XVII, in Catagrafia din anul 1831, in hartile ruse(1835-1853).

Satul Schitu Greci este mentionat in nomenclatorul administrativ din anul 1861.

Satul Catanele este mentionat intr-o catagrafie a schitului Greci, din anul 1841, unde sunt amintite mosia Mosani, "ce-i zice si Catanele", si o alta "Mosani, ce-i zice si Platca"; la 1800 satul se numea Catanele.

Satul este mentionat intr-un document emis la 28 mai 1609, cand 12 boieri aleg ocina si rumanii de la Motani, Liseni si Mirilesti ale lui Badea postelnic din Greci.

Mai este mentionat si in alte documente emise in secolul XVII, in hartile ruse(1835,1853), in nomenclatorul administrativ din 1861.

Satul Mierlestii de Jos(sat disparut), apare in catagrafia din anul 1824, dar nu si in cea din 1831. Apare in nomenclatorul administrativ din anul 1861, purtand denumirea de Catanele.

Satul Lisa este mentionat la 19 august 1566, Petru cel Tanar intareste lui Brates si Stoian, cu farti si fiii lor, mai multe parti din mosie, vii si livezi in Liseani(Lisa). Mai este mentionat si in alte documente emise in secolele XVI-XVII, in hartile ruse(1835,1853, in nomenclatorul administrativ din anul 1861.

Satul Mosteni este mentionat in anul 1820.

Satul Baldesti este mentionat intr-un document emis la 14 octombrie 1560, prin care Petru cel Tanar intareste lui Ioan logofat ocina in Baldesti.

Satul Comoroci(sat disparut), este mentionat intr-un document din anul 1628, ca proprietate a lui Tudor, fost mare sluger.

Sat Maracina(sat contopit cu satul Valcele), este mentionat intr-un hrisov emis la 1 septembrie 1475-31 august 1476, prin care Laiota Basarab intareste Manastirii Cutlumuz de la Muntele Athos mai multe sate, printre care si Maracinele: "astfel am insetat domnia mea catre casa si sfantul locas al preobrajaniei Domnului Dumnezeu si mantuitorului nostru, Iisus Hristos si manstirea domniei mele dela sfantul si marele munte, numita Cutlumuz, ca sa ii fie in stapanire satul Maracine".

3. Denumiri succesive ale localitatilor (limba romana , alte limbi)

Comuna Schitu a purtat mai multe denumiri: Schitu Greci(pana in anul 1934), Ion Kalinderu(1934-1944), Tudor Vladimirescu(194-1949), Schitu(1949-prezent).

Satul Mosteni a purtat denumire si de Mosneni.

Satul Baldesti a purtat denumirea si de satul Baldesti.

Satul Maricina s-a numit si Maracine.

Mosteanca s-a numit si Mosneni, care apare in anul 1872 ca o locuinta izolata.

4. Modul de formare a localitatilor (crestere normala , crestere prin aporturi de populatie , crestere prin impropietarire , crestere prin industrializare , s.a)

Evolutia satelor romanesti este legata in primele faze de roirea obstilor satesti prin defrisarea si destelenirea terenurilor pe masura ce primele vetre de sat – satul matca – cunosc un spor demografic. De obicei catunul care ia nastere prin roire – satul roi – din satul matca era alcatuit dintr-un numar restrans de familii noi, inrudite si poarta numele neamului din care se trag.

Din punct de vedere tipologic, satele apartinatoare comunei Schitu apartin tipului adunat de campie in care se face o delimitate stricta intre vatra si hotar.

Momentul cand a fost intemeiat un sat constituie inca o problema dificil de stabilit, intrucat actele de cancelarie domneasca arareori contin informatii referitoare la intemeierea acestuia. Se stie ca in spatiul extracarpatic, domnii nu au emis hrisoave de fondare a satelor, decat cu rare exceptii. Documentele vremii contin, cu precadere, informatii despre regimul juridic de proprietate al satelor si mosiilor. Dupa regimul de proprietate, satele sunt clasificate astfel: sate domnesti, sate manastiresti, sate boieresti, sate mosnenesti (tarani liberi).

Prima mentiune documentara a unui sat nu inseamna intemeierea asezarii respective, a carei existenta, in majoritatea cazurilor probata de marturii arheologice, este cu mult anterioara emiterii actului.

5. Monumente istorice / pozitie lista / categoria

- M1 - (COD LMI : OT-II-m-B-08916) Biserica „Sf. Nicolae” din satul Greci, comuna Schitu – 1593-1601, ref. 1810;
- M2 - (COD LMI : OT-II-m-B-08957) Biserica „Sf. Ioan Botezatorul”; comuna Schitu sat Mosteni, construita in anul 1860;

6. Situri arheologice declarate zone de interes prioritar

Pe teritoriul comunei Schitu, nu au fost identificate pana la aceasta data situri arheologice.

7. Alte constructii cu valoare istorica locala

- I. Casa veche din satul Mosteni, str. Principala, nr 206, construita in jurul anului 1905 .
- II. Casa veche din satul Schitu, str. Principala, nr 107 in jurul anului 1915 .

8. Denumiri istorice in localitati

Comuna Schitu a purtat mai multe denumiri:Schitu Greci(pana in anul 1934), Ion Kalinderu(1934-1944),Tudor Vladimirescu(194-1949),Schitu(1949-prezent).

Satul Mosteni a purtat denumire si de Mosneni.

Satul Baldesti a purtat denumirea si de satul Baldesti.

Satul Maricina s-a numit si Maracine.

Mosteanca s-a numit si Mosneni, care apare in anul 1872 ca o locuinta izolata.

9. Fapte istorice notorii in localitate

In martie 1907, seful garii Mircesti telegrafia prefectului de Oltea rascoala s-a extins si in satul Greci. Locuitorii de aici, raporta el, au taiat firele telefonice dintre Balteni si Slatina si au devastat si incendiat proprietatea lui Ion Kalinderu.

10. Distrugerii ale localitatilor / constructiilor (incendii , cutremure , inundatii , asedii , s.a.)

Nu este cazul.

11. Operatiuni urbanistice de ampoare care s-au desfasurat in localitati

Nu este cazul.

12. Cartiere istorice si parti istorice din localitati

Nu este cazul.

A. MEMORIU GENERAL

I. NOTA METODICA GENERALA

1. Descrierea obiectivelor si limitelor studiului

Studiul a cuprins comuna Schitu , a studiat evolutia acesteia pana in prezent si perspectivele de dezvoltare in continuare .

Obiectivul principal al studiului este de a determina factorii/valorile culturale reprezentate de fondul urban, construit sau de peisaj , factori ce reprezinta un potential important intr-o viitoare dezvoltare durabila a localitatii .

2. Descrierea metodei si directiilor de cercetare

Studiul istoric general a fost structurat in baza Metodologiei si continutului cadru de elaborare a documentatiilor de urbanism si a Metodologiei de elaborare si continutul cadru al documentatiilor de urbanism pentru zone construite protejate .

Cercetarea fenomenului de aparitie si evolutie a acestor asezari rurale s-aconcentrat pe analiza principalilor factori ce au contribuit la acest proces :

-amplasament geografic

-structura teritoriului

- autonomia administrativa/fiscala/eceziastica
- existenta sau nu a unor privilegii acordate de puterea centrala in diferite epoci istorice
- structura si evolutia populatiei
- traditii si obiceiuri locale
- exercitarea unor meserii si mestesuguri

3. Evidentierea surselor documentare , iconografice , cartografice s.a.

Bibliografia utilizata pentru a fundamenta cercetarile se compune din lucrari de bibliografie generala, dedicate zonei mai largi a teritoriului cat si bibliografie speciala - monografii ale localitatilor studiate .

Principala documentare a fost realizata pe teren, fiind necesara analiza stadiului existent al dezvoltarii urbanistice si arhitecturale in vederea determinarii neconcordanțelor cu datele culese din documente si identificarea disfunctionalitatilor ce vor conduce la stabilirea priorităților de interventie in cadrul PUG.

In afara surselor amintite au fost realizate cercetari in biblioteci si ale documentelor puse la dispozitie de autoritatile locale, dupa cum urmeaza :

- Arhivele Statului
- Monografia comunei Schitu
- Muzeu de istorie al judetului Olt
- Biblioteca judeteana Olt
- Dictionarul istoric al localitatilor din judetul Olt editat de Academia Romana

4. Prezentarea echipei de cercetare dupa specialitate :

Arhitect Camui Iulian

5. Prezentarea critica a bibliografiei generale

Bibliografia utilizata pentru a fundamenta cercetarile se compune din lucrari de bibliografie generala, dedicate zonei mai largi a teritoriului cat si bibliografie speciala- monografii ale localitatilor studiate .

- Dictionarul istoric al localitatilor din judetul Olt, editat de Academia Romana, Editura ALMA – Craiova 2009
- C. Anghel, Amintirile unui fost prefect din timpul rascoalelor, Slatina, 1912;
- C. Alessandrescu, I.G. Sfintescu, Dictionar geografic al judetului Olt, Bucuresti, 1895;
- Judetul Olt, Sibiu, 1972;
- „Memoria Oltului”, 2012, 2013;

6. Prezentarea studiilor anterioare pe care se bazeaza cercetarea

Deoarece pana la data intocmirii prezentului PUG nu a existat un altul facut anterior - nu am dispus de date concludente pentru determinarea cadrului istoric de evolutie al comunei sau referitoare la valorile de patrimoniu construit existente .

II. **ANALIZA EVOLUTIEI SI CARACTERISTICILOR TERITORIULUI STUDIAT**

1. Analiza evolutiei teritoriului studiat

a) Istoricul teritoriului studiat in raport cu localitatea in care se situeaza

Factori de natura geografica, economica, istorica, demografica, administrativa au avut un rol deosebit de important in formarea si evolutia satelor romanesti.

Factorul geografic a fost determinant pentru primele faze de geneza si evolutie a satelor, deoarece in functie de configuratia terenului au depins forma si structura vetrei satului, structurarea terenului de folosinta si ocupatiile locuitorilor.

La inceput satul a fost mosia, adica pamantul stapanit de un mos sau stramos. In numeroase cazuri locurile au fost botezate cu numele unui intemeietor ori al unui alt personaj care a avut un rol in istoria satului. O buna parte din istoriografie, apreciaza ca satul era o comunitate de locuitori descendenti „ai aceluiasi mosi”, „fiind sange” intre ei . Potrivit lui Henri Stahl geneza satului romanesc rezida in obstile satesti, devalmase, caracterizate prin proprietatea comuna asupra pamantului, lucrat de tarani liberi , mai tarziu ajungandu-se la stratificarea sociala. Din sate de tarani liberi, devin sate de clacasi, fenomen generalizat in unele zone din Campia Romana.

De la mosie, notiunea de sat s-a extins, cu timpul, asupra intregului complex teritorial, social si economic alcatuit din vatra (asezarea omeneasca), hotar (teren arabil, paduri, pasune, vii, vaduri de moara etc.) si populatie.

Evolutia satelor romanesti este legata in primele faze de roirea obstilor satesti prin defrisarea si destelenirea terenurilor pe masura ce primele vetre de sat – satul matca – cunosc un spor demografic. De obicei catunul care ia nastere prin roire – satul roi – din satul matca era alcatuit dintr-un numar restrans de familii noi, inrudite si poarta numele neamului din care se trag.

Din punct de vedere tipologic, satele apartinatoare comunei Schitu apartin tipului adunat de campie in care se face o delimitate stricta intre vatra si hotar.

Momentul cand a fost intemeiat un sat constituie inca o problema dificil de stabilit, intrucat actele de cancelarie domneasca arareori contin informatii referitoare la intemeierea acestuia. Se stie ca in spatiul extracarpatic, domnii nu au emis hrisoave de fondare a satelor, decat cu rare exceptii. Documentele vremii contin, cu precadere, informatii despre regimul juridic de proprietate al satelor si mosiilor. Dupa regimul de proprietate, satele sunt clasificate astfel: sate domnesti, sate manastiresti, sate boieresti, sate mosnenesti (tarani liberi).

Prima mentiune documentara a unui sat nu inseamna intemeierea asezarii respective, a carei existenta, in majoritatea cazurilor probata de marturii arheologice, este cu mult anterioara emiterii actului.

Mentiuni documentare

Exista numeroase atestari documentare despre satele componente ale comunei Schitu, astfel :

Satul Greci este mentionat intr-un document emis la 1 septembrie 1475-31 august 1476, prin care Basarab cel Batran intareste mai multe sate manastirii Cultumuz, printre care figureaza si Calugaresti, alaturi de Cireasovul de pe Olt si Maracine (Maracina). Mai este mentionat si in alte documente emise in secolele XVI-XVII, in Catagrafia din anul 1831, in hartile ruse (1835-1853).

Satul Schitu Greci este mentionat in nomenclatorul administrativ din anul 1861.

Satul Catanele este mentionat intr-o catagrafie a schitului Greci, din anul 1841, unde sunt amintite mosia Mosani, "ce-i zice si Catanele", si o alta "Mosani, ce-i zice si Platca"; la 1800 satul se numea Catanele.

Satul este mentionat intr-un document emis la 28 mai 1609, cand 12 boieri aleg ocina si rumanii de la Motani, Liseni si Mirilesti ale lui Badea postelnic din Greci.

Mai este mentionat si in alte documente emise in secolul XVII, in hartile ruse (1835, 1853), in nomenclatorul administrativ din 1861.

Satul Mierlestii de Jos (sat disparut), apare in catagrafia din anul 1824, dar nu si in cea din 1831. Apare in nomenclatorul administrativ din anul 1861, purtand denumirea de Catanele.

Satul Lisa este mentionat la 19 august 1566, Petru cel Tanar intareste lui Brates si Stoian, cu farti si fiii lor, mai multe parti din mosie, vii si livezi in Liseani (Lisa). Mai este mentionat si in alte documente emise in secolele XVI-XVII, in hartile ruse (1835, 1853, in nomenclatorul administrativ din anul 1861.

Satul Mosteni este mentionat in anul 1820.

Satul Baldesti este mentionat intr-un document emis la 14 octombrie 1560, prin care Petru cel Tanar intareste lui Ioan logofat ocina in Baldesti.

Satul Comoroci (sat disparut), este mentionat intr-un document din anul 1628, ca proprietate a lui Tudor, fost mare sluger.

Sat Maricina (sat contopit cu satul Valcele), este mentionat intr-un hrisov emis la 1 septembrie 1475-31 august 1476, prin care Laiota Basarab intareste Manastirii Cutlumuz de la Muntele Athos mai multe sate, printre care si Maracinele: "astfel am insetat domnia mea catre casa si sfantul locas al preobrajeniei Domnului Dumnezeu si mantuitorului nostru, Iisus Hristos si manstirea domniei mele dela sfantul si marele munte, numita Cutlumuz, ca sa ii fie in stapanire satul Maracine".

Sate desfiintate si contopite

Comuna Mierlesti, comuna infiintata prin legea administrativa din 31 martie 1864, a fost desfiintat in anul 1960. Inregistrata in judetul Olt, a fost formata din satele Magura, Catanele, Mosteni, Schitul-Greci, Lisa, Magura-Mosteni, Schitu-Greci, Magura-Catanele, Mierlesti.

b) Evolutia structurii etnice , a ocupatiei populatiei , a caracterului functional

In urma recensamantului din 2011, in comuna Schitu locuiesc 2660 de persoane, din care 1325 barbati si 1335 femei. Din acestia, un numar de 2481 de locuitori sunt de etnie romana.

In anul 1973, in comuna erau 4407 de locuitori, in anul 1983 in comuna erau 3890 de locuitori. In anul 1984 in comuna erau 3886 de locuitori, iar in anul 2005 erau 3155 locuitori, din care 1582 barbati, 1533 femei.

Locuitorii comunei sunt de religie ortodoxa.

c) Evolutia reglementarilor edilitare si urbanistice

Pana in prezent nu a fost intocmit un Plan Urbanistic General al comunei Schitu. S-au intocmit PUZuri pentru cateva proprietati private .

d) Evolutia tramei stradale si a parcelarului

Deoarece teritoriul comunei Schitu a ramas constant in timp, si trama stradala si parcelarul au ramas neschimbate in timp.

e) Evolutia fondului construit

Pana la sfarsitul secolului al XIX-lea, forma de locuinta predominanta a fost bordeiul (locuinta semiingropata), ca de altfel in tot arealul Campiei Romane. Clima aspra, vanturile puternice, amplitudinile termice mari, primejdiile exterioare (navalirile trupelor neregulate turcesti), dar si unele conditii de confort si economie oferite de acest tip de locuinta (temperatura relativ constanta de 8-12° C, facand astfel posibila economia de combustibil iarna, iar in timpul verilor caniculare mentinea racoare) au contribuit la perpetuarea bordeiului .

Bordeiul prezenta la intrare tinda, partea prin care se intra, sapata in panta cu trepte de coborare, unele direct in pamant. Din tinda se ajungea la „foc” (bucatarie) unde se afla vatra, iar deasupra ei era cosul sau ogeacul sprijinit pe corlata. De la foc se intra in odaia de dormit sau odaia cu soba. Acoperisul era din scanduri de stejar, puse pe lat, peste care se asezau gramezi de paie sau pamant intr-un strat cat mai gros, bine batatorit.

Locuinta de suprafata s-a dezvoltat in aceasta zona din bordei, catre anul 1900 petrecandu-se asa numita „ridicare a caselor din pamant” .

Casele pe vatra (care nu sunt inaltate pe o temelie) erau ridicate „pe furci”, cea mai arhaica forma de arhitectura taraneasca din tara noastra . Furcile erau infipte in pamant, fiind prinse intre ele cu chingi horizontale, iar in partea superioara, la baza acoperisului, se fixau in grinzi numite cosoroabe sau lutari. Peretii caselor pe furci erau impletiti cu nuiiele, dispuse in pozitie verticala, „batute” cu lut negru amestecat cu paie. In final peretii se tencuiau si se spoiau, ceea ce presupunea mai multe straturi de var. Localnicii mai cu dare de mana faceau temelia casei din caramida sau puneau talpi din lemn de pamant, in care se bateau parii, care apoi se prindeau la partea superioara in calcatori sau legaturi.

Acoperisurile, in doua ape, erau din paie; manunchiurile de paie erau „cusute” in „randuri” sau in „solzi de peste”.

Casa cu tinda, cel mai vechi tip de casa avea doua incaperi: vatra (focul) si odaia cu soba. Se gatea la foc deschis si familia se aduna la masa scunda cu trei picioare. Vatra era multifunctionala: pregatitul mancarii, dormit, adapost pentru animalele mici in iernile geroase. La casele cu trei incaperi vatra se afla in centru, de o parte si de alta erau odaia cu soba si odaia de la drum, asezate simetric fata de vatra. Odaia de la drum, se mai numea si „casa mare” sau „odaia de curat”, in care nu se dormea si in care se tineau mobila cea buna, zestrea familiei, obiectele de pret.

Ulterior casei i se adauga in fata prispa deschisa sau inchisa cu scandura.

Cele mai raspandite case de suprafata au fost cele din paianta. Tehnica de constructie era simpla: se facea scheletul din lemn, mai ales din lemn de salcam (motiv pentru care localnicii plantau mai mult salcami decat pruni sau alti pomi fructiferi). Peretii se construiau din bucati de salcam (paiante), apoi erau prinse in cuie de pari mai grosi care formau scheletul, fixate intre ele incat sa ramana un spatiu gol de 15-20 cm. Acesta se umplea cu pamant ud amestecat cu paie, bine presat intre paiante, dupa care urma lipitul sau spoitul partilor interioare si exterioare ale peretilor.

Locuinta reprezinta elementul central al gospodariei taranesti. Prin structura si componenta, gospodaria taraneasca din comuna Schitu este o gospodarie de tip agricol si reflecta ocupatia de baza a locuitorilor. Anexele gospodaresti cuprindeau: patul din nuiiele impletite ridicat pe piloni, grajd pentru animale ridicat din paiante lipit cu pamant, in continuarea patulului; sub patul se sapa in pamant un beci, unde se depozitau proviziile de iarna, vinul si tuica, gropi de bucate, foarte utilizate in zona, inlocuite treptat cu hambare de grane confectionate din scanduri de salcam, cotete pentru pasari.

Colectivizarea fortata a agriculturii a avut urmari dintre cele mai nefaste. Micsorarea loturilor de pamant lasate in folosinta a dus la disparitia unor anexe si instalatii specifice gospodariei taranesti: grajduri, patule, mori, teascuri, cazane etc.

A urmat apoi exodul catre oras, ceea ce a dus la depopularea treptata a satelor. Unii au plecat definitiv, altii au adoptat o solutie intermediara, ceea ce a determinat aparitia unei noi categorii sociale: taranii navetisti. In planul infatisarii gospodariei se produc schimbari, aparand „constructiile hibride”, ce marcau diferentierea intre oamenii care lucrau la oras si cei ramasi in gospodaria colectiva.

In perioada de industrializare a orasului Slatina, incepand cu anii 60, locuitorii care erau angajati in intreprinderi au avut un castig material, ceea ce le-a permis la construirea de case din caramida, cu o suprafata mai mare de locuit si care le asigura un confort sporit, in general erau invelite cu tabla sau tigla.

f) Concluzii referitoare la evolutia teritoriului studiat

Conditii favorabile de mediu – presupun o locuire mult mai veche, a carei necunoastere se datoreaza lipsei cercetarilor arheologice sistematice.

2. Date istorice importante , evenimente istorice in teritoriul studiat

In martie 1907, seful garii Mircesti telegrafia prefectului de Oltca rascoala s-a extins si in satul Greci. Locuitorii de aici, raporta el, au taiat firele telefonice dintre Balteni si Slatina si au devastat si incendiat proprietatea lui Ion Kalinderu.

3. Prezente arheologice in teritoriul studiat

Pe teritoriul comunei Schitu, nu au fost identificate pana la aceasta data situri arheologice..

4. Monumente istorice , valori de patrimoniu cultural de interes national , situri arheologice in teritoriul studiat

M1 - (COD LMI : OT-II-m-B-08916) Biserica „Sf. Nicolae” din satul Greci, comuna Schitu – 1593-1601, ref. 1810;

An construcție sau atestare istorică: Datare, 1593-1601, refăcută în 1810 – conform LMI 2010. Biserica parohială cu hramul „Sfântul Nicolae” datează de pe timpul lui Badea Postelnicu, contemporan cu Mihai Viteazu (1593-1601) și a fost reconstruită, din zid, în anul 1811, de Elena Greceanu și Elena Racoviceanu. Lăcașul a fost reparat, zugrăvit și înzestrat, în anii 1895-1896, de Ion Kalinderu..

M2 - (COD LMI : OT-II-m-B-08957) Biserica „Sf. Ioan Botezatorul”; comuna Schitu sat Mosteni, construita in anul 1860;

An construcție sau atestare istorică: Dată, 1860 – conform LMI.

Biserica cu hramul „Sfântul Ioan Botezătorul” din satul Moșteni datează din 1860, dar o altă sursă informează că lăcașul fost ridicat în 1850, pe locul unei biserici mai vechi, de către preotul Tudor cu soția sa Nicola și preotul Ion cu soția sa Stanca. Biserica a fost reparată în anii 1897, 1934-1937, 1967-1977 și 1980. Pisania mai informează că, între anii 2003-2007, a fost refăcută, începând cu acoperișul, tencuielile exterioare, înlocuirea ferestrelor, montarea lambriului, alimentarea cu energie electrică, refacerea picturii și înzestrarea cu obiecte de cult.

5. Analiza caracteristicilor tesutului urban

a) Analiza tramei stradale : vechime , caracteristici (forma , dimensiuni , utilizari)

Aliniamentul strazilor a ramas acelasi dealungul timpului .

Strazile actuale au fost largite , circulatia pe acestea desfasurandu-se in conditii bune. Acestea sunt pietruite , fiind asfaltat drumul judetean. Strazile sunt folosite pentru accesul la gospodarii precum si pentru transportul bunurilor. Drumul judetean este folosit si pentru a face legatura cu localitatile invecinate.

b) Analiza parcelarului : vechime , caracteristici (forma , dimensiuni , utilizari)

Parcelatele ce compun localitatea au o forma neregulata , dezvoltarea acestora in timp facandu-se haotic , in functie de proprietatile locuitorilor comunei , care in timp isi construiau case in conformitate cu evolutia populatiei .

c) Analiza fondului construit : vechime , stil , decoratii , alcatuire constructiva

Pornind de la locuintele tip bordei si colibe din secolul XV, cu o singura incapere, realizate din pamant, acestea evolueaza la doua incaperi.

Din punct de vedere al planimetriei, atat pentru cladirile publice cat si pentru cladirile de locuit predomina cladirile de forma dreptunghiulara sau cu mici pridvoare adaugate, cu tavan de lemn si acoperis in 4 ape.

Cele cu vechime mai mare sunt din paianta, cu prispa si stalpi de lemn frumos decorati, cu decoratii/traforuri din lemn pe post de capiteluri , pazii de lemn la streasina.

Cele mai recente, sunt din zidarie de caramida, cu decoratii /ancadramente in jurul ferestrelor, braie cu stucaturi la nivelul superior al fatadelor.

Curtile sunt de dimensiuni diferite, nu beneficiaza de amenajari/gradini cu forme speciale, singurele elemente care prezinta forme decorative, de factura noua, sunt gardurile catre strada , realizate din lemn sau beton cu motive geometrice - dand o nota specifica imaginii strazii.

d) Analiza legaturilor dintre acestea (lungimea aliniamentelor , mod si grad de ocupare , a parcelelor , retrageri fata de aliniament , accese in cladiri)

Aliniamentele au in general o lungime de 300-400 m. Parcelele au un grad de ocupare redus , mare parte din acestea fiind folosite si pentru agricultura . In general toate locuintele sunt construite la o distanta de aproximativ 5-6 m de gard , existand regula ca anexele gospodaresti sa nu fie construite in dreptul caselor de locuit .

e) Analiza caracteristiilor functionale

Trama stradala si parcelarul comunei Schitu asigura o functionare corespunzatoare pentru locuitorii comunei.

f) Concluzii referitoare la caracteristicile tesutului urban

Teritoriul comunei este ocupat intr-un mod compact cu constructii si alte amenajari . In general nu exista terenuri virane la aliniamentul strazii . Densitatea cladirilor asigura o desfasurare optima a vietii locuitorilor , fiecare locuinta avand acces la strazi .

III. ZONE SI SUBZONE ISTORICE DE REFERINTA

1. Prezentarea caracteristicilor zonelor istorice de referinta definite prin PUG – de pe teritoriul studiat si a prevederilor care se refera la acestea
Nu este cazul.
2. Definirea si delimitarea subzonelor istorice de referinta , in functie de modul de dezvoltare si de caracteristicile tesutului urban
Nu este cazul .
3. Zonele si subzonele istorice de referinta din teritoriul studiat
  - a) Listarea zonelor istorice de referinta dupa caracteristicile acestora
Nu este cazul.
  - b) Schema cu evidentierea subzonelor istorice de referinta (limite , tipuri)
Nu este cazul.
4. Definirea tipului de protectie neesar fiecărei subzne , in fncție de caracteristicile

Acesteia

Nu este cazul.

5. Definirea modului si gradului de dezvoltare posibil al fiecărei subzone

Nu este cazul.

IV. IDENTIFICAREA VALORILOR DE PATRIMONIU CONSTRUIT

1. Identificarea constructiilor valoroase

Constructii cu o deosebita valoare monumentala de pe teritoriul comunei Schitu sunt :

- M1 - (COD LMI : OT-II-m-B-08916) Biserica „Sf. Nicolae” din satul Greci, comuna Schitu – 1593-1601, ref. 1810;
- M2 - (COD LMI : OT-II-m-B-08957) Biserica „Sf. Ioan Botezatorul”; comuna Schitu sat Mosteni, construita in anul 1860;

2. Identificarea amenajarilor valoroase

Nu este cazul.

3. Identificarea spatiilor si perspectivelor valoroase

Nu este cazul.

4. Date semnificative referitoare la constructii si amenajari

M1 - (COD LMI : OT-II-m-B-08916) Biserica „Sf. Nicolae” din satul Greci, comuna Schitu – 1593-1601, ref. 1810;

An construcție sau atestare istorică: Dată, 1593-1601, refăcută în 1810 – conform LMI 2010. Biserica parohială cu hramul „Sfântul Nicolae” datează de pe timpul lui Badea Postelnicu, contemporan cu Mihai Viteazu (1593-1601) și a fost reconstruită, din zid, în anul 1811, de Elena Greceanu și Elena Racoviceanu. Lăcașul a fost reparat, zugrăvit și înzestrat, în anii 1895-1896, de Ion Kalinderu..

M2 - (COD LMI : OT-II-m-B-08957) Biserica „Sf. Ioan Botezatorul”; comuna Schitu sat Mosteni, construita in anul 1860;

An construcție sau atestare istorică: Dată, 1860 – conform LMI.

Biserica cu hramul „Sfântul Ioan Botezătorul” din satul Moșteni datează din 1860, dar o altă sursă informează că lăcașul fost ridicat în 1850, pe locul unei biserici mai vechi, de către preotul Tudor

cu soția sa Nicola și preotul Ion cu soția sa Stanca. Biserica a fost reparată în anii 1897, 1934-1937, 1967-1977 și 1980. Pisania mai informează că, între anii 2003-2007, a fost refăcută, începând cu acoperișul, tencuielile exterioare, înlocuirea ferestrelor, montarea lambriului, alimentarea cu energie electrică, refacerea picturii și înzestrarea cu obiecte de cult.

5. Concluzii referitoare la elementele care necesita protectie si la natura protectiei

Se va impune o zona de protectie pentru asigurarea conservarii monumentului istoric construit , constituita din parcelele cadastrale situate in jurul monumentului . Pentru zona de protectie stabilita se va solicita avizul Directiei judetene Olt pentru Cultura , Culte si Patrimoniu Cultural National prin certificatul de urbanism pentru constructiile noi si cele reabilitate.

NOTA :

Studiul istoric zonal se realizeaza prealabil PUZ + RLU si este obligatoriu in urmatoarele cazuri :

1. In cazul unui PUZ + RLU realizat de UATB in care sunt deinite si delimitate zonele construite protejate :

- a) pentru modul de construire intr-una sau mai multe zone construite protejate
- b) pentru definirea si delimitarea zonelor de protectie ale munumentelor istorice care nu sunt continute in zonele construite protejate
- c) pentru orice teritoriu continut in zonele protejate construite sau zonele de protectie ale unui monument istoric exterior acetora , precum si pentru stabilirea modului de construire in aceste zone
- d) pentru orice teritoriu pentru care PUG+RLU aprobat o cere .

2. In cazul unui PUZ + RLU realizat in UATB in care nu sunt definite si delimitate zonele construite protejate:

- a) pentru definirea si delimitarea zonelor de protectie ale monumentelor istorice precum si pentru stabilirea modului de construire in aceste zone
- b) pentru cazurile in care PUZ+RLU necesita aviz al MCC si /sau MLPTL , conform legii
- c) pentru orice teritoriu pentru care PUG + RLU aprobat o cere
- d) pentru cazurile in care administratia publica locala considera necesar (zone centrale, zone cu un anumit specific , zone cu calitati urbanistice deosebite).

In alte cazuri decat cele enuntate la pct. 1 si 2 , problema istorica la nivelul PUZ + RLU va si tratata conform exigentelor Ghidului de elaborare a documentatiilor de urbanism de tip PUG , PUZ , aprobat prin OMLPTL .

Arhitect Camui Iulian